

KANADSKÉ LISTY

No.6, Vol. 9
June-červen 1975.

Second Class Mail-Reg. No. 3088

BOX 520, POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO, CANADA M6P 3K1

Monthly publication in Czech language with the following aim: to help in the adjustment to the Canadian way of life and to preserve all positive values of Czech and Slovak heritage.

Informační měsíčník "Klubu nových", jehož cílem je poskytovat všeobecně užitečné informace, aby zapouštění kořínků v novém prostředí bylo pokud možno bezbolestné.

Zprávy z Kanady: Nedostatek vhodných a hlavně cenově přístupných bytů v oblasti Torontě se odrazil i v tom, že orgány fed.vlády, které se starají o ubytování uprchlíků z Vietnamu, mají značné potíže. V tisku se objevil návrh, aby nově příchozím nebyl dovolen pobyt ve třech největších kanadských městech /Toronto, Montreal a Vancouver/. -- Dr.Martin Skála poslal dopis redakci "Ottawa Journal", v němž srovnává současné kroky portugalských komunistů směřující k nastolení "lidově-demokratické" diktatury, s taktikou českých komunistů při únorovém puči v r. 1948. Podobnost obou situací je tak nápadná, že není pochyb, že plány jsou z Kremlu. -- "Montreal Star" přinesl článek "Uprchlíci potřebují víc porozumění"; autorka/pí.S.Arnapoulos/ se přimlouvá, aby Kanada umožnila přistěhování většímu počtu uprchlíků; poznamenává, že 38.000 Maďarů, 12.000 Čechů a Slováků, 7.000 Indů z Ugandy a 250 Tibeťanů mělo poměrně málo problémů při aklimatizaci. -- Nový poštovní terminál v Mississauga - na rohu Eglinton Ave. a Dixie Rd. - má plochu 1,100.000 čtv. stop. a pracuje v něm 2.100 osob. -- Novým předsedou správní rady obchodu Sayvette se stal p.Paul A. Harrington, manžel býv.krasobruslařky Marie Jelínkové. -- Organizace Inter-Cultural Council, kterou vede p.N.Bojovič, uspořádala seminář zabývající se problémy nově příšlých dětí v kanadských školách. -- Viděli jste také UFO? Prý jsou nejčastěji vidět v oblasti Niagara-on-the-Lake.. -- Yuri Shymko, gen.sekretář Světového kongresu svob.Ukrajinců, založil v Torontě "Inter-Community Sports and Youth Organization". Další informace: dr.K.Jeřábek, 3 Fiesta Lane, Toronto, Ont.-M8Y 1V3, tel.259-4932 nebo 368-4586. -- Podle pí Čermákové z čs.konsulátu v Montreálu, nemůže v Kanadě narozené dítě navštívit samostatně svou babičku v ČSSR, pokud se její rodiče-posrpnoví uprchlíci zdržují v Kanadě bez povolení čs.úřadů--Fed.ministr imigrace prohlásil, že Kanada přijme asi 600 osob židovské víry, které dostaly povolení k vystěhování ze Sov.svazu do Israele a pak se rozhodly, že dávají přednost Kanadě. Tito lidé se dnes nacházejí v Belgii, v Rakousku a v Itálii.--Týž ministr udělil povolení k jednoročnímu pobytu jistému p.K.Taenzerovi, který žil v Torontě pod falešným jménem "Robert Patrick" 10 let.--Značný rozruch v Ontariu vyvolal případ 15ti-letého studenta v Bramptonu, který na chodbě Centennial High School zastřelil svou učitelku, jednoho spolužáka a zranil asi 15 dalších, než se zastřelil sám. Ředitelem školy je krajan V. Špringl. -- Ont.vláda vydává "Newcomer News"-pro nově příchozí, kteří se učí anglicky. Publikaci si vyžádejte na adrese: Joan Freedman, Newcomer News, Citizenship Bureau, 24th floor, 400 University Ave., Toronto, Ont.-tel.965-1192. -- Fed.ministerstvo zahraničí vydalo publikaci "Bon Voyage" popisující problémy, na které může narazit kan. turista v cizích zemích.--V Torontě začala vycházet anti-komunistická publikace "Speak Up". Vydavatelem je litevský uprchlík G.Urbonas. Adresa: P.O.Box 272, Station "B", Toronto, Ont.-M5T 2W2. -- Kanada vyvezla do ČSSR 1.105 krav a býků typu Hereford, prý pro sudetské oblasti Čech. -- Lubor Zink napsal 4.6. v "Sun-u" úvahu "Solženicyn se mýlí"; Solženicyn se totiž domnívá, že Západ prohrál 30ti-letou válku se světovým komunismem /trvala od r. 1945 do r. 1975/.

Svobodný svět: V Anglii zemřela známá polská spisovatelka, rozhl.komentátorka a herečka T.Lisiewiczová. Byla mj.vězněna v sovětském konc.táboře Kolima /1939-1941/.--Burmským policejním orgánům se podařilo zneškodnit vedoucí burmských kom.partyzánů, včetně předsedy kom.strany.--Známa sov.herečka V.Fyodorova, který byla na návštěvě u svého otce v USA, se provdala za am.občana a požádala sov.vládu o legalizaci stálého pobytu na Západě.--Brazílský fotbalista Pelé, 34, podepsal smlouvu v hodnotě 7 mil.dol. s newyorským klubem Cosmos.--V záp.Skotsku je na 1.400 volných učitelských míst; doufá se, že o ně budou mít zájem Kanadane.--Kan.fed.ministr obrany poskytl interview evropským novinářům; ujistil je, že během Olympijských her v r. 1976 bude v zárodku zmařen každý pokus o jakoukoliv nezákonnou akci--vedle zvláštních útvarů RCMP bude mít kanadská armáda k dispozici přes 10.000 spec.cvičených mužů a žen.--Podle listu "Wash.Star" zadržela koncem května čs.police na 200 odpůrců dnešního režimu, včetně 2.Mlynáře a Ludvíka Vaculíka. Podle sdělení v "RF" nikdo ze zadržovaných nezůstal "za mřížemi".--Am.informační služba vydala 12ti-str. brožuru "Osvobození 1945", v níž je řada dokumentárních fotografií, včetně scény, kdy dr.Boneš předává gen.Pattonovi nejvyšší čs.válečná vyznamenání.--Am.ministerstvo obchodu vydalo podrobnou studii "Doing Business with Czecho-

slovákia", kterou sestavil James L. Ellis. Studie vyšla v serii "Overseas Business Reports"/OBR 74-15/.--Před islandským pobřežím byly objeveny dvě obrovské sovětské špiónážní stanice, ukryté pod mořskou hladinou. Šlo o odposlouchávací zařízení proti námořním základnám NATO.--David Rockefeller, prezident Chase Manhattan banky, navštívil Prahu na pozvání náměstka předsedy vlády; zprávu přinesl list "Washington Post", který dodal, že při svobozování záp. Čech americkou 3. armádou padlo na 1.500 amerických vojáků.--Am. kongres snížil jen o 5% rozpočet RFE a Radia Liberty; stanice budou i nadále šířit pravdivé informace v zemích za Žel. oponou.--Švédská vláda rozhodla, že v r. 1976 věnuje na 600.000 dol. různým organizacím přistěhovalců. 7výšená péče se má věnovat také kursům švédštiny, resp. jak zlepšit dosavadní metody vyučování.--Washington vydal seznam 10ti organizací, které jsou oprávněny sbírat prostředky pro pomoc vietnamským uprchlíkům; je mezi nimi i Am. Fund for Czechoslovak Refugees.--Záp. novináři vypovězení z Kambodže potvrdili, že zároveň s nimi byli ze země vyhoštěni také všichni sovětsští novináři, 7 členů sovětské ambasády, jakož i diplomaté východoněmečtí a bulharští. Z toho se usuzuje, že Kambodža je satelitem rudé Číny.--Celá řada amerických listů přetiskla prohlášení šedesáti osmi profesorů českého nebo slovenského původu na amerických univerzitách, v kterém se žádá stažení okupačních vojsk z Československa, propuštění politických vězňů a vrácení lidských práv občanům. Prohlášení bylo zasláno pres. Fordovi, am. zahraničnímu ministru i všem senátorům a poslancům.

Z okupovaného Československa: G. Husák byl zvolen čs. prezidentem; zůstává gen. tajemníkem strany.--Vzrůstající počet čs. občanů je žalován kom. soudy pro pobuřování podle para. 100 tr. zák. nebo pro poškozování zájmů republiky v zahraničí podle para. 112 tr. zák.; v Brně to byl E. Hauptmann, v Praze B. Kuba, J. Svoboda a Vít Lepil.--Voj. obvodní soud v Litoměřicích odsoudil na 2 roky Ivana Dejmalu; odsouzený se odvolal.--V Praze bylo zatčeno 8 studentů, kteří šli ze strahovských kolejí až na Staroměstské náměstí s nápisy "Ať žije jaro" /citát z Kafky/ a "Trávo vylez". Z filosof. fakulty byli v jiné souvislosti vyloučeni Jan Kozák a Ondřej Tůma.--V souvislosti s ilegálními letáky a publikacemi byli čs. policií vyšetřováni také Karel Kostrouň, Dušan Hamšík a další.--V hlavní plzeňské věznici je několik desítek vězňů se zelenými pruhy na rukávech trestaneckého obleku a na nohavičích; jde o lidi, kteří byli zatčeni při pokusu o ilegální přechod hranic na Západ. Zprávu o tom podal franc. občan, který tam byl vězněn.--Několik hodin po Novotného smrti obrátilo jeho byt naruby šest příslušníků tajných služeb; polovina z nich mluvila jen rusky. Zabavili řadu dokumentů, korespondenci a rukopis pamětí.--Zastupci USA a čs. úřadů položili věnce u pomníků am. armády v Chebu a ve Lnářích dne 8. 5. Delegaci USA v Chebu vedl am. velvyslanec A. Sherer, ve Lnářích charge d'affairs Jack Perry.--V Pardubicích zemřel učitel Vilém Weiss, 85, zakladatel pardubického tenisu a ledního hokeje.--Z kuchyně StB: Rozpracování záznamů o každém uprchlíkovi, který podle kom. měřítek není "hodný", probíhá různými cestami: po útěku se orgán StB snaží získat co největší množství poznatků o osobě uprchlíka-jeho povahové vlastnosti, slabůstky, rodinné poměry, způsob života, styky, známí atd. Pracovní úsilí StB je velmi důsledné. Mnohokrát se orgán zodpovědný za svazek vrací do dětství uprchlíka; hledá kamarády, spolužáky, ze škol, vojáky, kteří byli s uprchlíkem na jedné světlici na vojně a pod. Hledají se první lásky a sestavuje se co nejpodrobnější seznam všech styků uprchlíka těsně před jeho útekem, dále seznamí těch nejvzdálenějších příbuzných, sousedů z činžáku, známých z chaty nebo z dovolených. Z těch se vyberou ti, kteří měli k uprchlíkovi skutečně bližší vztahy. Tito lidé se pak stanou předmětem šetření StB. Státní bezpečnost je sleduje, censuruje jejich poštu, odposlouchává je v bytě a při telefonních hovorech. U těchto lidí se hledají "slabinky", na které by se mohlo přitlačit a tak se hlídají i mimo-manželské styky. Na místa schůzek těchto styků se dávají skryté kamery a ty pak zachytí žádoucí. Někdy přijde přímo StB, jindy vyděrač /také StB/ a pak teprve "hodné" StB, které nabídne vhodné vyřešení celé záležitosti, t. j. verboukou čili podpisem o spolupráci s StB. Právě úmysly nejsou zpravidla okamžitě odhaleny. Takový člověk je nejprve používán na vše možné, i nemožné, jen aby se zjistila jeho důvěryhodnost a hlavně, aby byl kompromitován. Toto období někdy trvá i řadu let. Pak přijde okamžik, kdy takový známý uprchlíka vyjede do zahraničí. Někdy na krátko, na služební cestu, jako turista, jako fotbalový fanda či doprovodný pracovník sportovní, kulturní a pod. /Podle Oběžníku č. 15 Sdružení býv. čs. polit. vězňů ve Švýcarsku./--Tvrdím čs. tisku, že za osvobození Československa se musí děkovat jen Rudé armádě, nebyli nijak nadšení představitelé vlád Rumunska, Polska a Maďarska; každá z těchto zemí měla na půdě ČSR přes 10.000 padlých v bojích proti Němcům na sklonku 2. světové války.

Další pozdravy: Od účastníků Sjezdu československých křesťanských demokratů v exilu na hradě Feuersteinu v záp. Německu 19. 5. 75; od účastníků první výroční schůze Čs. Obce legionářské dr. Milady Horákové v Melbourne v Austrálii, 31. 5. 75; od naší věrné čtenářky Alice Kostihové /Frankfurt/M/ z dovolené na Kanárských ostrovech. Z Calgary se ozval čtenář K. Heger, který dříve působil v St. Catherines, Ont. - přejeme mu zdar na novém působišti!

Apelujeme na naše čtenáře, aby neodkládali poslání dobr. předplatného na rok 75!

"KANADSKÉ LISTY"

(CANADIAN NEWS)

No. 6, Vol. 9
June-červen 1975

CHARTERED IN ONTARIO

ČESKOSLOVENSTÍ SKAUTI V EXILU

Dr. VELEN FANDERLIK

Organisace Československých skautů v exilu existuje nyní 44 let.

V roce 1939 odešlo mnoho našich lidí do ciziny a ještě nežli Němci rozpustili Junáka na podzim 1940, byly již skupiny našich skautů v naší armádě v Anglii a mezi námi mládeží, jednak na československé škole v Anglii, v Londýně a na několika různých místech. Ministerstvo vnitra naší exilové vlády vydalo v jednu 1941 dekret, jímž tyto jednotky byly prohlášeny za pokračovatele zrušeného Junáka.

Podávalo se nám to, protože jsme uprchlíky bylo hodně bývalých skautů; do exilu odešel i gen. Vléček, který byl posledním starostou Junáka před válkou, a já jsem použil svých zkušeností vedoucího Lesních škol a svých známostí v skautských kruzích v Anglii jako absolvent Gilwell Parku. A tak se nám podařilo založit i roverské kmeny v Palestíně, dokonce i v Syrii a E. Stemberga vedl kmen roversů i v Sanghaji.

Nebýli jsme sami, jelikož i exulanti jiných zemí založili své jednotky a Světový výbor skautský pod vedením ředitele J. Wilsona konal pravidelné schůzky zastupců skautů-exulantů, na nichž jsem zastupoval Československo. Navázali jsme s nimi přátelské vztahy a dostalo se nám podpory od skautů anglických, kdekoliv se naše mládež objevila. Naše putovní výstava československého skautingu projevila celou Anglii a modelový podstavec a jiných tábořových staveb vzbuzovaly všude obdiv.

Kanadské ústředí tehdy nabídko, že vytkne pro jednotlivé země skautské příručky, aby se hned po válce mohlo začít. A tak, abychom měli něco nového, sestavil jsem knížku "Skautská praxe", která byla první skautskou příručkou u nás doma. Jakmile válka skončila, většina těchto jednotek se rozešla a lidé se vrátili domů. Doma byl znovu zřízen Junák a styky navazované za války se prohloubily. Francouzi tabořili u nás v roce 1947, Skoti, Angličané a Holanďané přijeli k nám a na Jamboree v r. 1947 u Paříže jsme jeli s velkým kontingentem hochů. Junák byl opět členem Světového ústředí a do nového Světového výboru jsem byl zvolen na místo zemského náčelníka A. B. Svojsíka já. V Junáku jsem byl tehdy starostou.

Tehdy jsme si nemysleli, že za rok budeme za hranicemi v uprchlickém táboře. Již v r. 1948 na jaře přešlo přes "kopečky" mnoho našich lidí a založili skautské oddíly v táborech s pomocí zástupce Světového výboru J. Monetta, který již od roku 1946 byl v Německu a skauty organizoval v táborech. Naše jednotky v táborech uprchlíků zůstaly až do roku 1950, kdy postupně většina z nich emigrovala. A tak se objevily oddíly v New Yorku, v Sidney, Torontě, Chicagu, v Norsku, Holandsku, Belgii a na čas i v Jižní Americe. Většinou spolupracovali naši skauti s místními skautskými organizacemi s výjimkou Německa, kde dlouho trvala jakási vzájemná nedůvěra.

Na Mezinárodní skautské konferenci v Norsku 1949 byl poměr imigrantů upraven tak, že skautské jednotky přistěhovaleců se organizovaly v rámci místních jednotek. Většinou se tyto

oddíly tvořily za podpory krajských skupin.

Jelikož «jak kapky jsme se rozpršeli po širokém světě tom...», hledalo se spojení pomocí časopisů. Již v Německu v r. 1949 se pustil do práce br. Jelínek, bývalý tajemník Junáka, domno již nobořák, a měsíčně sdílel zprávy nazvané STO. PA. Ta dodnes vychází, i když se stěhovala po celém světě do Anglie, Kanady a pak do Statu a vycházela někdy dosti nepravidelně. Od let padesátých vydává také dr. Kratochvíl časopis Junák-Exulant velice pravidelně a jako ředitel Čsl. dálkové školy pořádá po mnoho let letní tábory pro naši mládež v Norsku a nyní v Německu. Hlavním úkolem je udržet zmlot motektiny mezi dětmi exulantů. Jeho vynikající znalost skautingu a mnoholetá praxe vědeckou přivedla tuto činnost k trvalým úspěchům. V poslední době vedl také několik kursů pro vedoucí skautských jednotek po způsobu Lesních škol.

Po roce 1968 přišla nová vlna exulantů, tzv. «posrpnových». Mezi nimi bylo pochopitelně málo starších skautů z doby před válkou, ale mnoho těch, co skautovali za Pražského jara. Mnoho jich zůstalo v Evropě a tak se objevily nové jednotky skautů v Anglii, Holandsku, Švýcarsku, Německu a také za mořem. Opět většinou se vytvořily při krajských spolkách a některé dosud existují.

Je pochopitelné, že práce není snadná. Předně se naše děti, bohužel, velice rychle odnárodňují a mnohé, které se narodily již v cizině, hlavně, když matka je cizinka, česky ani nemluví, tím méně čtou. Jsou výjimky, ale většinou jen čestné a nočetné. Naši exulanti jsou roztroušeni po celém světě, většinou ve velkoměstech a děti těžko mohou docházet na schůzky a jiné podniky z daleka. Místní oddíly domáci jsou naopak soustředěny podle čtvrti a naše mládež v nich nachází útulek.

Nemáme vedoucí pro své oddíly, protože noví exulanti většinou mají plné ruce práce, aby se zabývali a zařídili, a ti, kteří jsou zde již delší dobu, jsou většinou staří. A tak oddíly se objevují na několik let a zase odumírají. Noví posrpnoví emigranti mají málo zájmu o naši práci a proto také z jejich řad máme málo mládeže.

Jinou potíží je koordinace. Poměry jsou rozličné v různých zemích a jednotný standard se zavést nedá. Po- nechávali jsme proto vždycky vedoucím oddílů a funkcionářům daleko větší volnost.

Vzdálenosti jsou veliké a proto organizace, kterou jsme měli doma a která počítala s kilometry se nedá upravit na vzdálenosti mezi kontinenty a také nelze pořádat schůze a sjezdy a jsme odkázáni na písemný styk.

Máme dnes tři generace skautských vedoucích. Exulanti z r. 1948, kterým je dnes průměrně 50 let, vedoucí z dob Pražského jara, kteří jsou třicetníci přilíš zaměstnání zabezpečení ro- di a mají také jiné názory na výchovu, nežli tzv. pra- skauti. Mládež podléhá přilíš rychle svodu uvolněné kázně a nezodpovědnosti a je ji těžko organizovat. Stejně potíže má skauting po celém světě. Proto také dnešní skauti jsou mladší,

SKAUTSKÁ PŘÍLOHA

Sestavil redakční kroužek: s. Pravoslava Alžběta Křesino-
vá, br. Mirko Janeček, br. S. Kubík a br. Vladimír Novák.

ZPÍVEJTE S NÁMI

JUNÁCI, VZHŮRU (JUNÁČKÁ HYMNA)

1. Junáci, vzhůru, volá den,
luh květem kývá orosen,
Sluníčko blankytem plší,
před námi pouť vede k cíli,
Junáci vzhůru, volá den,
Junáci vzhůru, volá den!
2. Junáci vzhůru, volá den,
bud připraven, bud připraven!
V obraně dolů a krásy
dojízží vlastní své spásy.
Junáci vzhůru, volá den,
bud připraven, bud připraven!

ZEMĚKOULE KULATÁ

1. Zeměkoule kulatá, hmíta, hmíta, hmíta,
žijí na ní zvířata, hmíta, hmíta, hmíta.
Kdyby byla placatá, hmíta, hmíta, hmíta,
nebyla by kulatá, hmíta, hmíta, hmíta.
2. Krásně zvíře prý je slon,
nos má jako heligon,
kdyby neměl heligon,
nebyl by to žádný slon.
3. Zebra je pružovaná,
celá jak malovaná.
Ještě jiné zuby jsou,
ty se samy malujou.

4. Žnafa je dlouhatá,
a k tomu je nohatá,
hlavou sahá do nebe,
nohy pajlají a sebe.

5. Gorila je známá všem,
je podobná moc lidem,
proto lidé opili
mají podobu gorily.

6. Velryba je velká,
všechno před ní utíká.
Blechy se to netýká,
přec vše před ní utíká.

7. Osel žere bohláči,
nic ho v bláse netlačí,
Kdyby ho to tlačilo,
nám by to též vadilo.

8. Vola jistě každý zná,
lecko ho za bratra má.
Titul je to příslušný,
neb vůl je moc nápadný.

9. Husa je libečný pták,
má šibetavý zobák,
Dává dobrou pečení,
každá vysvědčení.

10. Kachna chutné maso má,
jenom že je moc drahá,
laciné se najdou «kách»
deně ve všech novinách.

11. Nejkrásnější zvířata
jsou vždy jenom prasata.
Až se v blátě rýpají,
výborně nám chutnají.

12. Kočka, o té každý zná,
že je hodná falešná,
proto lidem častíčko
řikává se kočičko.

13. Blecha malé zvířátko,
jenže kouše drobátko.
Je to tvor otužilý,
v zimě skáče v košili.

ZAPAD DEN

Zapad den,
slunce svít
vymizel z údolí,
z temen hor. Odpočiň
každý, kdos Boží tvor!

nežli tomu bylo před vál-
kou. Průměrný věk dnešní-
ho kanadského skauta je 12
let, před válkou tyto chlapi
byli ještě u vlnat. A tak se
stává skauting organizací
dětí a solva se dá považovat
za hnutí mládeže, jak tomu
bylo, když Baden Powell za-
čal.

Ala přec to platí: Byli
jsme a budem!

DOBROU NOC, VLČATA

(Na nářev: Rožnovské hodiny)

1. Dobrou noc, vlčata, jdete už spát!/
Vždy ráno, raníčko, než vyjde sluníčko,
musíte vstát!/
2. Dobrou noc, vlčata, už se stmívá!/
Měsíček nahoře a oheň v táboře
dohořívá!/
3. Dobrou noc, vlčata, ulehnete!/
Hvězdy se kmitají, stráž vás hlídají,
sladce spíte!/
DŽUNGLE ZTICHLA

DŽUNGLE ZTICHLA

1. Džungle ztichla, večer nastal,
ku spánku se všechno klade.
Jen v táboře smekky vlkú
na stráž je více mladé.
R/r.: Více přec nemá strach z ničeho,
přivítá tesáky každého.
Kdejaký nepřítel ozve se,
prožene ho řádně po lese.

2. Více ví, že zákon smekky,
dobrým vkum být mu káže.
Když Akela k boji velí,
každý běží pln kuráže.
R/r.: Více přec...

KRÁČÍ VPŘED (VÍTĚZNÉ MLÁDÍ)

1. Kráčí vpřed junáků nové mládí
a jemu patří právo žít.
Volá vás do svých rad, kamarádi,
života závrať s ním prožít.
Slyšte hlas, volá vás rychle k dílu,
Rádostně kráčet k jasným dnům,
Jaro země dá vám sílu
trubka zní, volá vás k junákům!

2. Vzhůru k nám, tam, kde zní zpěvů tábor
hory kde orlů domov jsou;
bystřin dech, ptáček zpěv, větrů nápor,
zářky lesa k toulkám zvou;
slunce zář jasně svítí, sráček hoří,
oči se zvednou k obloham,
družnost novou krásu tvoří,
půjďte k nám, k veselým junákům!

3. Kráčí vpřed junáků nová síla,
oddaná zemi otců svých,
kdo jsi mlad, cháp se rád toho díla,
veselé zří náš mladý sen.
Myšlenkou, odvahou, sebedůvěrou
za pevnou pravdou chceme stát,
s námi kráče k cílům lidským,
noční tmou tábora začal plát.

PISEŇ LESNÍCH SKOL

Chceme věrní zůstat také dál,
čím k lepšimu duch mladý vzplál.
Poslušni voláního kynu
mož budem krásného činu,
Chceme věrní zůstat také dál!

MY PLULI DÁL

1. My pluli dál a dál v zelené lesy
kde vlnka s vlnkou slaví své plesy,
my pluli dál a dál v zelený háj,
my pluli dál a dál v zelený háj.
2. Lodka je malá, vesla jsou krátká,
popluješ, chlapi, popluješ zpátky —
či máme plouti dál, v zelený háj?/
3. My pluli dál a dál v rákosí tmavé,
kde rybka s rybkou spolu si hraje.
My pluli dál a dál — v zelený háj!/
MÝ PLULI DÁL

Zakladatel čs. skautingu: prof. A.B. Svojsík
Dr. Vělen Randerlík

Dne 25. září 1933 byl na vyšehradském Slavně pochován první náčelník čs. skautů, prof. A.B. Svojsík. Byl jedním z velkých synů našeho národa, který vtiskl tváři jeho mládeže svoji podobu. Byl více než předseda či náčelník spolku, byl apoštolem hnutí. Rodák vyšehradský, stal se učitelem tělocviku. Věřil doslova v ono antické heslo "ve zdravém těle zdravý duch" a byl sám nejen horlivým sokolským cvičencem, ale také estetem, hudebníkem a zpěvákem. Jeho paní byla dcerou známého Smetanova odpůrce a pražského učitele zpěvu Františka Pivody. Svojsík sám byl mnohaletým jednatelem Umělecké Besedy. I jeho podpis potvrzoval jeho sklony. To "S" bylo houslový klíč. Byl členem Pražského pěveckého kvarteta a měl tak vzácnou příležitost dostat se nejen do ciziny, ale dokonce na cestu kolem světa.

Oči se mu otevřely a po návratu domů se pokoušel "otevřít okna" nejen na západ do Paříže, ale také do Anglie. V roce 1908 se seznámil v Londýně s Baden Powelllem a jeho skautingem, dovezl si domů jeho knihy a se skrovnou znalostí angličtiny a důkladnou pomocí svého bratrance Stránského překládal na Sázavě první knížky o skautingu a napsal v r. 1910 i svoje "Základy junáctví". Často jsem s ním o tom hovořil; přiznal se, že musel vymýšlet slova, jako družina, oddíl, rádece a mnohá jiná tábornická výrazy, které čeština neměla.

Svojsík nepřevzal Baden Powellův skauting doslova a jeho "Základy junáctví" nebyly překladem "Scouting for Boys". Svojsíkovým ideálem Junáka nebyl divoch v Africe jako Baden Powellovi, ani Indián jako E.T. Setonovi, zakladatelé amerických skautů, ale černohorský Junák bojující proti Turkům, slovenský Janošík a Alešův Junák, jak ho namaloval ve svých lunetách v Národním divadle a také na obálku "Základů junáctví" těsně před svou smrtí. A ten chodský pes, symbol Psohlavců, kterého Svojsík přidal na mezinárodní skautskou lilii do znaku Junáka, byl ochráncem českých práv. Junák-český skaut, byl daleko kulturnější než jeho anglosaský bratr. Lehlel jenom návrat k přirozenému životu primitivního člověka, ale spíše návrat k čisté kultuře národní, nepřerušené mezinárodní městskou pakulturou.

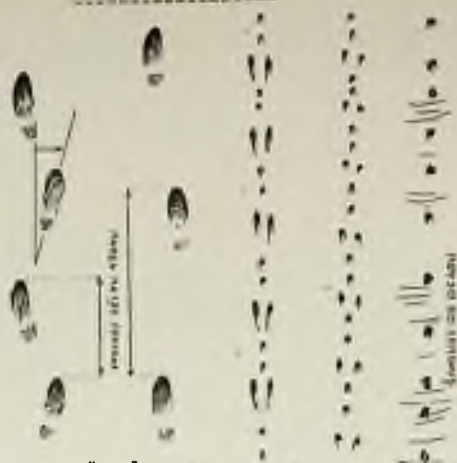
Doba byla nejistá a cesta nesnadná na počátku tohoto století. Slova J. Pospíšila v "Junácké písni": "... nás neomylá nástraha, nám na stráží je ovčaha..." a dále "... poslušný vnitřního kynu", dobře vyjadřují Svojsíkovu kredo. Baden Powell zakládal svůj skauting pro mládež mocného světového imperia a v zemích, kde táboření v přírodě bylo celkem obvyklým. Svojsík vyvolával hnutí mezi chlapci probouzejícího národa, jenž neměl dosud politické svobody a kde sporty a život v přírodě byly neznámé.

Vzpomínám docela jasně, že se u nás po léta jenom šeptalo, že můj otec někdy v r. 1906 jel s několika kamarády ve třech kanojích po Dyji a že spali pod stany. Moje babička se křížovala až do své smrti jen při pomýšlení, že by její vnuci snad něčemu takovému propadli. Skauti se u nás jmenovali Junáci, neboť český národ tehdy trpěl idiosyncrasií k cizím slovům. Ve skautském slibu nebyla přísaha věrnosti císaři, jak by se bylo slušelo, ale Svojsík poslušný "vnitřního kynu" oboplul úskalí poetickou frází "slibují, že budu věrný ideálům své duše".

Malá skupinka studentů žižkovské reálky, kde Svojsík učil, se rozrostla již v r. 1911 ve spolek Junák-český skaut a Svojsík se stal jeho "vrchním vůdcem" /Chief Scouter/, náčelníkem. Postupně vzniklo několik dalších oddílů v Praze, Brně, Třebouchovicích a Uherském Brodě. Jedním z prvních Svojsíkových stoupenců byl také mladý Jiří Wolker z Prostějova. Tehdy v posledních letech války jsem i já navštívil skautskou košili a dosud ji nosím. Museli jsme bojovat s předsudky, vyslechnout mnohou vtipnou i méně zdvořilou poznámku na naše krátké gatě a ignorovat, když babičky po vesnicích strašily nezbedné děti: "... nebreč, vidíš tam toho skauta, do toho pytle té zašije a odnese do lesa!" Mnoho z těch předsudků "vyčichlo" přes první světovou válku. Junák se již mohl zvát skautem, slib věrnosti nové republice nahradil mlhavou formulí předválečnou a angličtina již nezněla tak nepřijemně, ale dostávala se i do módy.

Skauting rostl a Svojsík organizoval, přednášel a bojoval nejen za jeho rozvoj, ale také jeho zrost. Povolením antimilitarismu se nelíbila skautská uniforma, která byla příliš vojenská, ani zakladatel Baden Powell, protože byl generálem. Jiným se zas zděl život v přírodě příliš uvolněným a nedostí ukázněným. V roce 1924 propukl u nás "tramping" a jeho výstředky přišli naproti skautingu na Svojsíkův štít. On přece naučil tu mládež toulat se po lese, hlásit písničky u táboráků a nosit všelijaké ty "maškary". Trvalo to jednu generaci, než naše prostředí

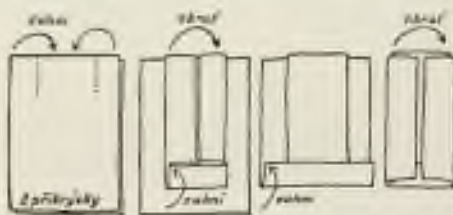
SKAUTSKÁ PRAKSE :

STOPA ČLOVĚKA

Obsah batohu balíme pokud možno naplocho. Potraviny a drobnosti uložíme do sáček, aby se po cestě nepřevalovaly v batohu sem a tam. Při ukládání zachováme určitý pořádek, abychom cokoliv našli po hmatu, třeba potmě. Opakovaně detektivní pátrání po každé věci v batohu by unavilo i Sherlocka Holmesa. Těžší věci dáváme blíže k zadům, aby torna netáhla a dobře seděla. K připevňování výstroje na torna je vhodný řemínek, provázky působí komicky.

Pytl lze nahradit několika přikrývkami, skládanými podle návodu:

Přikrývky potřebujeme nejméně dvě, může jich být i více. Pomáháme-li si vzájemně při skládání, jde to veseleji i rychleji od ruky.

Svítilníc prý dovede jen kočka. Kočku jako tvora domácího však těžko do stanu dostaneme. A tak se uplatní baterka. Nechráněnou svíčkou nechť svítí ten, kdo chce nový stan (malý stan hoří rychleji). Šikovnost však není žádná kouzla, a tak i se svíčkou ve stanu si můžeme poradit — viz několik ukázek tábořových stanových svítidel.

vtřeba Svojsíkovu myšlenku a než se stala kušlem našeho národního charakteru.

Svojsík dovedl obhájit svůj systém, protože pochopil dobře důležitost kázně, ale také svobody. Měl nadarmo za Rakouska; přesně rozlišoval mezi ukázněností a bezduchým drilllem, mezi dobrovolnou kázní a slepou poslušností. Družinovou soustavou vychovával k povinnosti vůči celku. Byl dalek jakéhokoliv militarismu a přece byl před druhou světovou válkou považován právě jeho systém za nejlepší výchovu k brannosti národa.

Jen velcí lidé dovedou jít za svým cílem, i když se jim jiní smějí a jen velcí lidé dovedou jít za svým posláním, protože vědí, že mají pravdu. A jen velcí lidé a velící učelci dovedou odejít včas, ve chvíli, kdy jejich dílo dosáhlo svého vrcholu, dosud plné mladé mizy, ale ještě nepodlomeno pochybnostmi. Svojsík odešel týden před Mnichovem, ve chvíli, kdy se počalo hroutit všechno to, co s láskou a houževnatostí budovali naši otcové a co jsme my stavěli skoro třicet let. Od odchodu našeho zakladatele prof. A.B. Svojsíka uplynulo už skoro 40 let, ale jeho cíl zůstává stále živý; my, kteří jsme ho znali, budeme na něho vždycky pamatovat jako na "rádece" naší družiny.

Je výhodné začít se člením stop a stopovacími hrami v zimě, neboť ve sněhu jsou stopy zvířat nejzřetelnější a zachované v dlouhých úsecích. Když jsme se v zimě v hledání stop a členění z nich těch nejdrmatičtějších událostí povčili, budeme hrát stopovací hry i v létě.

KROKY KOPYTNATÉHO ZVÍŘĚTE

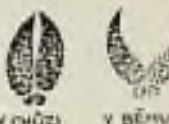
LEVÁ PŘEDNÍ

LEVÁ ZADNÍ

PRÁVÁ PŘEDNÍ

PRÁVÁ ZADNÍ

STOPA KOPYTA

SBALENÁ TORNA

Stanujeme

Zkušený zalesák nikdy nespí oblečený. Bunda a svetry jednak ve spánku škrtí a brání tak krevnímu oběhu, který v těle "topí", jednak šatstvo, v němž jsi chodil přes den, je provlhlé, i když se to nezdá.

Slunečka můžeme na táboře využít i k určení času. Sluneční bodi ný si zhotovíme snadno podle dobře jdoucích bodinek. Příští den slunečko již ukazuje samo — i bez natočování!

Nákresy jsou z příručky: "Správnou stopou" a "U tábořového ohně". Obě vyšly v edici Naraton v Brně v r. 1969.

Životní data prof. A.B. Svojsíka: narodil se 3. září 1876 zemřel 17. září 1933. Jeho poslední slova byla: "Každý konej dnes svojí povinností!"

Br. gen. Václav Vlček

Z pera dr. V. Fanderlika

Sledujeme-li historii našeho skautingu doma mezi válkami, najdeme mezi významnými činovníky lidí, které každý znal, ale byli mezi nimi také někteří, kteří vykonali velký kus práce a zastávali důležité úkoly, ale jejich jméno se nedostalo tak do popředí. Jeden z nich byl Václav Vlček.

Data, která uvádím, nejsou zcela přesná, protože je to tak dávno a nemám po ruce zápisy, ani jiné písemnosti, abych si tyto podrobnosti ověřil.

Bratr Vlček se objevil mezi skauty někdy ve dvacátých letech; muselo to být brzy po té, co vystudoval Válečnou školu, jak soudím podle jeho výložek. Byl, pokud vím, členem výchovného odboru Junáka a jako referent pro Lesní školy jsem měl s ním často co dělat a scházivál jsem se s ním na schůzích náčelnictva, kam jsem dojížděl.

Našel jsem v něm oporu v různých problémech výchovy skautských vůdců a pamatuji si dobře, že vždycky zastával stanovisko, že nejdůležitější práce ve skautských řadách je práce vůdců v oddíle. Zdůrazňoval potřebu výchovy našich hochů k iniciativě a soběstačnosti a stavěl se proti snahám zavést do skautingu více toho, čemu jsme říkali "opatrnosti" a přílišného "vedení za ručičku". Věřil, že k odpovědnosti se dá vychovat jenom tím, že se chlapci postupně svěruje víc a více úkolů, těžších a odpovědnějších, aby se naučili sám rozhodovat a neptat se stále, co má dělat. V tom jsme stáli v jedné řadě, protože bylo mnoho rodičů, kteří chtěli, aby se jejich chlapci otužili a "zmužnili", ale báli se, aby si v táboře neodřeli koleno... Byl to on, který mě povzbuzoval, abych dopsal a vydal příručku "600 her", která později vyšla v šesti vydáních a stala se pomůckou používanou nejen skauty, ale všemi vychovateli mládeže.

Br. Vlček si byl dobře vědom, že vůdcové potřebují mládež stále udržovat v napětí a činnosti, aby "neshnila". Zdůrazňoval kázeň, pochopitelně, byl přece voják, ale také kulturu. Byl dobrý muzikant a měl smysl pro všechno krásné a byl si dobře vědom toho, že podstata našeho skautingu je nejenom sport a táboření, ale i kultura. Vzpomínám, že jsem si s ním několikrát krásně popovídal, když jsem odjížděl po schůzích náčelnictva nočním rychlíkem do Brna a poseďl jsem spolu, než jsem musel spěchat na rychlík. Když přišla doba branné výchovy a skauting se stal nejednou moderním a důležitým i mezi lidmi, kteří v něm viděli jenom divočinu a tuláctví, varoval br. Vlček před přílišným vojákováním všude tam, kde výchovné spolky přeháněly formality a vedly své svěřence k bezduché pasivní poslušnosti, zapomínajíce na to, že skauting má vychovávat myslícího člověka, který ví co dělá a proč to dělá.

Rok 1938 byl nejenom tragickým rokem naší vlasti, ale přivedl také br. Vlčka před úkoly, které nikdo netušil. Náčelník A.B. Svojsík, který vedl Junáka od založení, náhle zemřel a několik týdnů po něm odešel i br. Jan Novák, dlouholetý místonáčelník, spolupracovník a spoluzakladatel Junáka. Republika byla okleštěna o tzv. Sudety a náš spolkový život byl reorganizován po celé zemi. Objevily se živly, které se snažily najít řešení naší nešťastné situace tím, že chtěly napodobovat výchovné metody užívané v Německu.

Na Valném Sjezdu Junáka v lednu 1939 bylo těžko najít někoho, kdo nahradí náčelníka, ale také nového starostu. Starostou Junáka po l.válce byl básník Machar, potom po dosti dlouhou dobu dr. E. Beneš, tehdy čes. ministr zahraničí a v r. 1938 to byl dr. Charvát.

Funkci náčelníka po určitém kolísání byl ochoten převzít br. B. Řehák, také jeden ze starých spolupracovníků Svojsíkových, a br. Vlček, ač nerad,

Poslední starosta čs. Junáka před 2. světovou válkou, br. V. Vlček, je pochován v Montreale v Kanadě. Na jeho náhrobku jsou lipové listy a český nápis: Václav Vlček, generál čs. armády, 1897-1971.

PÍSEŇ, KTERÉ NEVYMIZÍ Z PAMĚTI ...

Je v dále ..

V malé chatě pod horama žili řadu let, žili věrní kamarádi, jak je Osud sved, snášeli svůj těžký život klidně, na rtech smích; pracovali do úpadu v strmých propastích. Byli dva jen v celém kraji, druh měl druhá rád, někdy se jim vedlo dobře, někdy měli hlad. Sedávali ve své chýši nad propastí kdes, zpívali si o své vlasti, když se soumrak snesl.

Refr.: Je v dále jedna krásná zem, tak jako žádná snad. Tam slunce svítí celý rok a růží plný sad.

Je v dále jedna krásná zem a v ní je víška má, tak malá v tichém údolí, zakrytá horama.

Je v dále jedna krásná zem a tu mám tolik rád, v té zemi jsem se narodil a tam chci umírat.

2. Žili spolu dlouhá léta, až nadešel den, kdy ten jeden zůstal večer v chatě samotný. Hledal svého kamaráda nocí mlhavou, až ho našel ráno ležet v krvi pod skalou. Umíraje, pravil k němu hlasem zesláblým: "Tuhle ránu nevydržím, to sám dobře vím. Pozdrav za mne chatu malou, "trásl se mu ret, "zazpívej mi o své vlasti ještě naposled: Refr.

Vlajka vzhůru letí...

1. Vše tóně v snách a život kolem ztích, jen dole v tmách kol ohně slyšet smích. Tam srdce všem jen spokojeně zabuší, z písniček známých vše jistě vytuší.

2. Po letech sám, až zabloudíš v ten kraj a staneš tam, kde býval kdys tvůj ráj; vzpomeneš chvil, těch kteréš mívál tolik rád, tak jako kdysi, ozvěnou slyšíš hrát:

Refrain: Vlajka vzhůru letí k radosti svých dětí, hned se s mraky snoubí, vltá bude zas, až mládí čas opustí nás ...

Táboru in memoriam.

Proč s tím se máme rozloučit, co každý z nás má rád, proč s tím se máme rozejít, bez víry na návrat?

To není, není loučení, byť by se nám chvěl hlas! Jsme spolu pevně spojení - a sejdem se zas!

převzal místo tzv. velitele, což bylo nové slovo pro funkci starosty. Byla to velice nesnadná funkce, protože zklamání nad politickým a mezinárodním neúspěchem po Mnichově způsobilo rozštěpení našeho národa. Vláda Národního sourozectství s Háchou v čele se pokoušela o udržení národní jednoty, ale vyvolala tím často duchy falešného nacionalismu, hraničícího s fašismem, podporovaným potají z Říše. Byla to doba zmatku, ale Vlček si udržel chladnou mysl a pevný postoj.

Bohužel jenom na rok. Na podzim 1939 již byl v Paříži, kam odešel právě včas. /Br. Řehák byl okupanty zatčen a vězněn až do konce války v Buchenwaldu./ Bylo nás několik, kteří jsme byli varováni; skrývali jsme se a zmizeli do ciziny. A tak jsem se sešel s br. Vlčkem až ve Francii a spolupracoval jsem s ním v Anglii.

Kezapatněl na skauting, ani když byl šéfem propagačního oddělení naší armády v Anglii; prosadil, že naše vláda v exilu uznala naše skautské jednotky zorganizované v armádě a mezi čs. mládeží v zahraničí za pokračovatele Junáka doma. V Londýně zůstal br. Vlček jako skaut spíš v pozadí a byl to on, kdo mě přemluvil, abych kandidoval na funkci starosty Junáka v r. 1946, po jeho obnovení.

V r. 1949 byl jedním z prvních, kdo upřehli se svými rodinami do záp. Německa a v Ludwigsburku jsme opět konferovali, jak obnovit skauting v třetím odboji.

Když se někdy zamyslíme nad osudem jednotlivců a nad historií našeho národa, najdeme lidi, kteří prošli léty událostí nenápadně, nestáli ve všeobecně známí, ale ve chvílích nebezpečí byli na místě, dovedli zasáhnout, převzít odpovědnost za rozhodnutí a zase ustoupit do stínu. A to právě dovedl br. Vlček.

Proto zdůrazňoval, že skautská výchova potřebuje vychovávat lidi k rozhodnosti, odpovědnosti a konání povinností nejen za jasných dnů, ale i když bouře sviští. Věděl proč. Sám to dovedl.

"Skaut-Junák" přinesl v prosinci 68 tuto zprávu:

Čeští a slovenští junáci a skautky sněmovali.

Ve dnech 23. a 24. listopadu 1968 se v Praze, v Obecním domě hlavního města, sešel III. junácký sněm. Náčelníkem chlapeckého kmene byl zvolen dr. Rudolf Plajner, náčelní dívčího kmene Vlasta Macková-Litochlebová, starostou ústřední rady dr. Antonín Šum.

Poslední listopadový den a první prosincový patřil zas junákům slovenským. Také v Bratislavě se sešel III. junácký sněm, který zvolil do čela chlapeckého kmene dr. Iľana Jančeka, CSc. a do čela dívčího kmene ing. Zoru Václavovou. Na Slovensku byla také vytvořena celostátní organizace Československých Junák, v jejíž čele je br. Plajner.

Z dopisu náčelníka br. R. Plajnera: /datováno 10.12.73/

Milí přátelé:

Děkuji hezky za vaše vánoční a novoroční vinšování. Byl jsem jím velice potěšen, neboť je dokladem našeho pevného přátelství, které trvá i když nás dělí velká louže. Mnoho rodin v naší zemi bude letos vzpomínat na své syny a dcery, roztroušené po celém světě. Oni všichni, třeba vzdálení, patří mezi nás a já bych byl velmi šťasten, kdyby se umožnil návrat těm, kdo po něm touží.

Vzpomínáte úmrtí sestry Vlasty Koseové. Vypravili jsme ji hezky rozloučení ve strašnickém krematoriu v Praze. U rakve stáli čestnou stráž dva bratři a dvě sestry a smuteční projev měla s. Vlasta Macková. Pak jsem se s ní rozloučil též já. Byla to dobrá duše a vykonala mnoho práce. Budeme na ni věčně vzpomínat. O sobě bych chtěl napsat jen to, že se cítím dobře a jsem zatím zdrav a žilý tělesně i duševně. Proto mohu stále pracovat a psát. Dokončuji druhý díl své "Zaváté junácké stezky", která obsáhla období let 1918 až 1940. A ihned se dám do vylišení naší účasti na boji proti fašismu a nacismu. Vše dobré a krásné přejí a za přátelství děkuje oddaný

Rudolf Plajner

PŘÍTEL AČ JSEM OMAHČENÍ
JSEM PROČ PRITOMNÍ
AČ CHCI PRACE ROHOUT
TAKA SIČENÍ NEHODIM
PRICE SČETI
AČ O TŘEKA ZEMRAVNÍ
AČ MŮJAT
PŘECI ŽIJI

Obrázková reportáž:

ZÁŽITKY JEDNÁHO ČS.SKAUTA, 1939-1957
Sestavil: Mirko Janeček

První náš skautský tábor kdesi u Masavrk, v létě 1939. Brzy na to okupanti skauting zakazali.

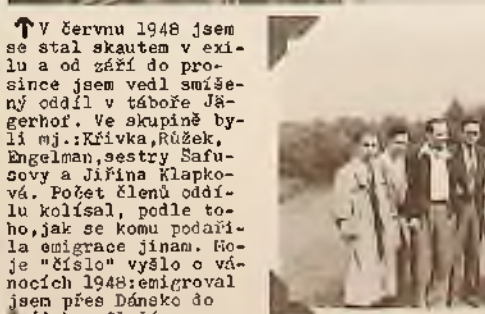
Hned po skončení války se do 4.oddílu při hlásilo přes 100 bývalých a nových členů. Už 17.června 1945 uspořádal oddíl úspěšnou Lesní hru v okolí Sezemic. Vedl ji vedoucí oddílu, oblíbený Br-No, pravým jménem br.Kobilis.

První poválečný tábor na Škrovádě v červenci 1945. Mým partnerem byl Mavrátil-Bibi.

Čs.oddíl skautů a skautek v uprchlickém táboře Jägerhof v Ludwigsburgu v Záp. Německu, září-prosinec 1946.

↑ V červnu 1948 jsem se stal skautem v exilu a od září do prosince jsem vedl smíšený oddíl v táboře Jägerhof. Ve skupině byli mj.:Křivka,Růžek, Engelman, sestry Safusovy a Jiřina Klapková. Počet členů oddílu kolísal, podle toho, jak se komu podařila emigrace jinam. Hoje "číslo" vyšlo o vácích 1948:emigroval jsem přes Dánsko do Švédska. Sluší poznamenat, že ilegální přechod z ČSR do NSR se mně podařil podle rad a pokynů br.V.Panderlika.. On sám přešel v září 1948.

V červenci 1951 se v Masaryktownu u Toronta sešla skupina skautů a skautek a položila základy k 241.čs.oddílu. Ve skupině byli mj.: Jaromír Vejvára, Jarolimek, Mirko Janeček, Jiřina Klapková, Hana Kadlečková a Vladimír Krška.

Z činnosti pardubického 4.oddílu v letech 1945-1946:

Vedoucím 4.oddílu byl Br-No, civilním povoláním učitel. Rádce Vlků byl Jirka Lederer, já byl jeho zástupcem.

Družina Vlků. Byli v ní mj.:Mavrátil-Bibi, Bičík, Marek.

Při pokřiku:Vlků družina-rychlá lavina. Deset Vlků jako květ, jim je otevřený svět!

Za stadionem ..

241.čs.oddíl se v roce 1952 začal scházet v suterénu ruského bapt.kostela na Beverley St., později se přestěhoval do Masarykova domu na Cowan Ave. Mimo zakládajících členů začali do schůzek také chodit mj.: Karel Ruml, Jaroslav Bureš, Mirek Bergman, Dagmar Hittlová se sestrou Evou, Jan Matějovic, Mirek Benák a Hana Braunová.

Světového Jamboree v Niagara-on-the-Lake v r. 1955 se v rámci kanadského kontingentu účastnil také náš čs.241.oddíl z Toronta za vedení br.Kršky a br.Vejvary. Hoje reportáže z Jamboree byly uveřejněny v "Novém Domově", ve "Skautu-exulantovi" atd.

V letech 1955 až 1957 jsem vedl vlčata 241.čs.oddílu v Masarykově domě. Mými pomocníky byli: p.farář Janda a Jerry Skála. Ve skupině byli mj.:Pejskar, tři bratři Honigové, bratři Greifové, Janda a Vlasák.

JUBILEJ JAMBORIE, SUTTON COLDFIELD, 1957

Hlavní starosta kanadských skautů br.Fred Finlay a má maličkost na Jubilejním Jamboree v Sutton-Coldfield v Anglii v r.57. Za námi je totém, který stál u brány tábora kanadských skautů.

Lord Rowallan navštívil tábor skautů-exulantů.

Jubilejní Jamboree navštívila také britská královna Alžběta se svým manželem.

Byl ve svobodném světě: Dr.Ivan Táborský,býv.ředitel APCR v Evropě,se v červenci dožije "60".--Přemysl Pitter oslavil v Affoltern ve Švýcarsku své 80.narozeniny. Vydává obětavě "Hovory s pisateli" a nedávno mu edice Konfrontace vydala knihu "Duchovní revoluce v srdci Evropy"./Objednávky možné přes "Klub nových"./--Prof.Libor Brom oslavil "50" v Lakewood, Colorado,USA.--Pí Anna Faltusová se uplatnila ve sboru pořadatelů 5.výroční konference org.National Republican Heritage Groups Council ve Washingtonu.--Řada exilových a krajanských tiskovin ve svob.světě přinesla vzpomínku týkající se 25.výročí mučednické smrti dr.Milady Horákové.--P.inž.Márovi ze Stowe,Vermont, děkujeme za laskavé zapůjčení fotografie, která zachycuje Jana Masaryka při podpisu Charty SN v San Franciscu před 30ti lety.--Galerie Krause vydala ve Švýcarsku pohlednici s portréty čtyř "osobností":Marx,Lenin,Stalin a - Mickey Mouse.-- V serii "Rozprav",které vydává Společenství nového řádu,4/520 Drummond St., Carlton,Vic.3053, Australia-předseda:dr.S.Hofírek,jedn.:dr.Z.Horný, vyšla studie "Automatizace a budoucnost".--Sportovec zlatého srdce a neúnavný krajanský pracovník Zdeněk Pražák se v Clevelandu dožil "50".--CCC Books,Postbus 4149,Haarlem,Holland, vydal práci "Poslední vlak z Babylónu"-příběh o lásce postavený na hlavu, \$7. Zástupcem vydavatelství pro USA a Kanadu je:A.P.Roubík,516 E. 79th St.,New York, N.Y.,10021,USA. Autorkou uvedené knihy je J. Henryková. -- Čtenář z Washingtonu nás upozornil, že "Krajanské Zpravodajství" je vydávané společným nákladem tamního Sokola, skupiny SVU,Czechoslovak-American Centre, Řádu 444 ČSA a odbočky ČSNRA,Washington. --"Výzva" za redakce F.M.Vrány, se stala oficielním orgánem Ko-ordinačního výboru čs.demokratických exilových organizací v Austrálii.--Výprava čs.skautů-exulantů za vedení MUDr. Jiřího Kolominského se zúčastní XIV.Světového Jamboree v Norsku koncem července t.r.--Prof.Dr.J.Kratochvíl proslovil na universitní půdě ve Stuttgartu něm. přednášku "Russland und Sowjetunion"/Erfahrungen von T.G.Masaryk/.--Upozornění vydavatelům našich publikací ve svob.světě: archiv českých a slovenských publikací při universitě v Chicagu je vděčen za každé nové číslo Vaší publikace. Adresa:Dr.V.Laška, J.Regenstein Library,U.of Chicago, 1100 E. 57th St.,Chicago, Ill., 60636,USA.--Ve Vídni zemřel významný krajanský pracovník Josef Jířava,83. -- Galerie Krause ve Švýcarsku uspořádala pod záštitou Amnesty International výstavu Jana Kristoforiho.--Dr.J.Mrázek, místopředseda Čs.sociální demokracie v exilu a člen předsednictva Rady svob.Československa, se v New Yorku dožil "65".--Evropské vydání "Amerických Listů" má nové jméno:"Evropské Listy"; vydavatelem je p.F.Švehla z Perth Amboy,N.Y.,USA.--V den výročí poprav dr.M.Horákové čs.komunisty zapálili naši australští krajané vatru v malé obci Styklic u Melbourne a udržovali ji celý den a noc. U ohně stála čestná stráž členů Čs.Obce legionářské dr.M.Horákové v Melbourne.--U příležitosti 30.výročí osvobození části čs.území americkou armádou učinil významný projev v americkém senátu sen.G.Nelson ze státu Wisconsin.--Pod ústř.vedením dr.J. Kratochvíla budou letos v létě na hradě Kostival v Černém lese uspořádány 4 tábory čs.exilové mládeže.--Komik Jiří Voskovec se 19.6. dožil "70". Žije v New Yorku.--Čs.poradní sbor v záp.Evropě /předseda:J.Holman/ vydal ve spolupráci s exilovými organizacemi Maďarů,Poláků a Bulharů prohlášení k ženevským jednáním mezi Východem a Západem.--Zajímavý projev o 30.výročí dohody na Jaltě a dnešní situaci v Československu učinil ve sněmovně USA repr.M.Biaggi.--Čs.sdružení ve Victorii,Austrálii, oslavilo 25.výročí založení.--Národní Rada žen svob.Československa v New Yorku vydala prohlášení nazvané "Odkaz Milady Horákové československým ženám"a uspořádala vzpomínkový večer na její počest 14.6. -- Ve dnech 4. a 5.7. budou v Torontě zasedat orgány Rady svob. Československa,aby vyslechly zprávy funkcionářů,prodebatovaly důležité otázky týkající se zahraničně-politických akcí exilu a organizační záležitosti a učinily několik důležitých rozhodnutí. --Předsedou zvláštní komise SVU pro etnická studia se stal dr.Čestmír Ješina, 3648 No.Vermont St.,Arlington,Va., 22207,USA. Členy komise jsou:dr.V.E.Čandic,dr.M.Múdry,dr.Z.Hruban,Anna Faltusová a dr.B.Lajda.--6.7. uplyne 560 let od smrti Mistra Jana Husa.--Ko-ordinační výbor našich v Austrálii vydal prohlášení k 30.výročí konce 2.svět.války.

----- zde odstříhnete! -----
Na skladě máme a okamžitě dodáme tyto nové knihy: OBJEDNACÍ LISTEK :

- ☐ Pavel Javor:"Chléb podaný hostu",verše,60 stran,\$3 ...
- ☐ A.Solženicyn:"Souostroví Gulag",570 stran,\$8.50 ...
- ☐ Ota Filip:"Blázen ve městě",196 stran, \$5.75 ...
- ☐ J.Henryková:"Poslední vlak z Babylónu",194 stran, \$6.40 ...
- ☐ Michal Racek:"Zelená pastelka", povídky, 152 stran, \$6 ...
- ☐ "Mamince", z lidových písní vybral Pavel Eisner,190 str.,\$6 ...
- ☐ Jan Schneider:"Přesunuté hodiny mythologie",189 stran,7.50 ...

Celkem přikládám:

Jméno: _____

Z krajaňského života: Manželé Styxovi z Westonu oslavili 12.výročí svatby.--V Torontě zemřel náhle krajan Emil Talacko.--U Kučerů ve Westonu dlí na návštěvě Mir.Kežlínek ze Švýcar.--22.6. se p.Jaroslav Rejzek dožil "65".--Je tomu 15 let,co v Torontě zemřel zasloužilý krajan Rudolf Kočí.--21.6.oslavila pí Marie Kučerová z Westonu své 50.narozeniny. Pochází z Hodonína. Manžel se synem Radkem blahopřejí.--Overseas Prescriptions Ltd.,maj.:lékárník J.F.Kafka, 6089 Fremlin St.,Vancouver,B.C. V5Z 3W8; má zkušenost v posílání léků do Československa a celého světa.--Masi v Ottawě mají od 1.6. pravidelnou měsíční půlhodinku na TV. Pořad připravuje kulturní referent ČSNS Jiří Stanislav.--Předsedou Multikulturního centra v Calgary je krajan Z.Fišera.--Středisko duchovního života, Temple Pastures Mission, které spravují Rev.Dr.F.Uhlíř s paní. mělo za posledních 10 let skoro 17.000 návštěvníků. Místo je jen 11 mil od Ottawy. Tel. /819/ 643-1478. -- Posrpnový uprchlík T.K. z Toronta teď velmi lituje, že loni na podzim sdělil čs.úřadům v Kanadě, že se stal kanadským občanem; postupně se dověděl, že řadě jeho příbuzných v ČSSR vepsali do kádrových materiálů, že udržují kontakt s někým,kdo je "v cizině bez povolení čs.úřadů". -- Potřebujeme pro archiv nutně tato čísla "Svědectví";roč.II, č. 2 a 3., roč. II až VII,včetně č.28.--Dr.Věra Velebová oznamuje otevření zubní ordinace: Suite 270, 86 Bloor St.West,Toronto, Ont., stanice podz.dráhy Bay-Bellair. Tel. 922-4553.--Čs.rozhlas na stanici CFMB v Montreále apeloval na posluchače,aby pomohli finančně těžce zkoušené rodině Vagových; dary lze zasílat na adresu: Czechoslovak Broadcast,Radio CFMB 1410, 2015 Drummond St.,Montreal,Que.-H3G 1W7. --Ve všech finančních záležitostech se s důvěrou obračejte na Czechoslovak Credit Union, 740 Spadina Ave.,Toronto - tel.925-0557.--Autor R.Selucký působí na Carleton University v Ottawě, Dept. of Political Science.--Náš čtenář A.Gazdík se v červenci přesune z Vídně do Toronta./Seitlovi emigrovali z Rakouska do Švédska./--V důsledku faktu,že se o užitečné "Kanadské Listy" neustále hlásí noví čtenáři a dobrovolné síly nestačí na expedici zvyšujícího se počtu výtisků, bude naše administrace nucena vyřadit z adresáře-počinaje zářijovým číslem všechny čtenáře,kteří nám tím nebo oním způsobem nedají najevo,že mají o další odběr našeho pravidelného měsíčníku zájem..

Omluva naší Knižní služby: Zájem o Čapkovy"Povídky z jedné a z druhé kapsy"byl tak značný,že jsme rychle vyprodali náš sklad a na 5 čtenářů se nedostalo. Nová zásilka je na cestě do Kanady a expedici provedeme,jak to bude možné.

Zajímavé publikace: Sborník "Hlas domova 1950-1975",vydaný u příležitosti 25.výročí vydavatelské činnosti "Hlasu domova",čs.novin v Austrálii, k tisku připravili V.Donát a A.Nebeský, 72 stran. Vydal F.Váňa, 8 Moorhouse St.,Richmond, Vict.3121, Australia.--Otto Ulč:"Politics in Czechoslovakia",181 stran, 28 ilustrací, \$9, vydavatel:W.H.Freeman and Co.,660 Market St.,San Francisco, Cal.,94104,USA.--Seznam zajímavých českých knih zašle:P.Pastrňák,Postfach 432, 1010 Wien, Austria.--Peter C.Newman:"Home Country",People,places,and power politics, 244 stran,\$7.50. Autor je českého původu a t.č. šéfredaktor měsíčníku MacLeans.--F.Wyndham-D.King:"Trotsky", 204 stran,dokumentární dílo,258 fotografií. Kniha stojí běžně \$12.50,ale naši čtenáři si ji mohou objednat za \$10 na adrese: Kuska House, P.O.Box 1507, Kingston, Ont.-K7L 5C7. Na téže adrese lze také objednat všechny knihy vydané p.Krušinou ve Švédsku.--Poslední číslo "STOPY" /adresa:3133 Shipway Ave.,Long Beach,Cal.90808,USA/ obsahuje zajímavou studii "Skauting na Slovensku".

Hledá se: p.Štěpán Rokos, naposled bytem v Montreále

Čtenáři komentují: Několik čtenářů nás upozornilo, že turisté z ČSSR a z jiných zemí ovládaných komunisty, mohou v Kanadě žádat o tzv.status uprchlíka /refugee status/, zároveň když žádají o stálý pobyt /permanent admission/.--"Pluralita je lepší, než nařízená nebo vynucená jednota",napsal nám čtenář J.K. v souvislosti s návrhem jiného našeho čtenáře na jednotný exilový list.--"Navrhují otiskovat plná jména našich spolků na Západě, které propagují návštěvu Sparta-kiády a podobných komunistických podniků", píše P.T. z Los Angeles.

Vzpomínka na lékaře-lidumila: V Havlíčkově Brodě zemřel primář Všeobecné okresní nemocnice,MUDr.Pavěl Trnka,DrSc. Zanechal i v Kanadě řadu truchlících přátel.

"Kanadské Listy"/Can.News/
Box 520, Station "D"
Toronto 9, Ont.

M6P 3K1

Second Class Mail - Reg.No. 3088
Postage Paid at Port Credit P.S.
MISSISSAUGA.

TO:

RETURN POSTAGE GUARANTEED.

Printed Matter.